

Γαύδος. Εκεί στο Νότο [Gavdos. Southwards]

Ανθή Νταουντάκη_93min

Εκεί, στο νοτιότερο σημείο της Ευρώπης, άνθρωποι από διαφορετικές χώρες και διαφορετικές αφετηρίες ζουν και πορεύονται μαζί. Οι ντόπιοι, που έζησαν εκεί την «κρυμμένη ζωή» μιας κλειστής κοινωνίας, αποκομμένοι από τον έξω κόσμο και προσπαθώντας να ισορροπήσουν ανάμεσα στα παλιά ήθη και στο δέλεαρ της «ανάπτυξης». Και οι άλλοι, οι «αυτοεξόριστοι» ρομαντικοί, που βρήκαν εκεί, στο νότο, την Ιθάκη τους, τον χαμένο παράδεισο. Δύο κόσμοι που καταφέρνουν να συνυπάρχουν, παρά τις διαφορές τους. Επικοινωνούν, μοιράζονται τις ίδιες αγωνίες για το μέλλον του νησιού, αντιμετωπίζουν τα ίδια προβλήματα στην καθημερινότητα και δίνουν το παράδειγμα μιας συμβίωσης με αλληλεγγύη έναντι του οικονομικού συμφέροντος.

An island in the libyan Sea. Land's end; a place of exile; a refuge. For some, it is Homer's legendary Ogygia, where Odysseus spent seven years. There, at Europe's southern-most point, people from different countries and different backgrounds coexist. Locals, who have spent their "hidden" life there, away from the outside world and are now trying to juggle the benefits of progress and their old morals. And "self-exiled" romantics, who have found their Ithaca, a lost paradise. Two worlds that coexist, despite their differences, sharing the same concerns for the future of the island, facing the same problems of everyday life and setting the example of living together in solidarity over economic competition.